

Sant Gregori Nazianzè, bisbe

Sermó sobre l'amor als pobres 14,23-25

Adona't d'on et ve que existeixis, que respiris, que tinguis intel·ligència i sensatesa, i el que val més que tot, que coneguis Déu, que esperis el Regne del cel, que contemplis la glòria de Déu (ara, certament, com en un mirall i en un enigma, però després perfectament i netament). Adona't d'on et ve haver-te convertit en fill de Déu, en cohereu de Crist, m'arriscaria a dir àdhuc en un déu. ¿D'on t'ha vingut, tot això? ¿De qui t'ha vingut?

O bé, per esmentar-te coses petites i vistes: ¿qui t'ha concedit veure la bellesa del cel, la cursa del sol, el cicle de la lluna, la multitud de les estrelles, i l'harmonia i l'ordre que tenen aquestes coses ajustades tal com ho està una lira?

¿Qui t'ha donat les pluges, la fertilitat de la terra, el nodriment, la bellesa de l'art, les cases, les lleis, les constitucions, una vida plàcida i humana, conviure agradablement amb els teus parents?

¿D'on t'ha vingut que poguessis domtar i sotmetre a jou uns animals, mentre que els altres et serveixen de menjar?

¿Qui t'ha fet senyor i rei de tot el que hi ha sobre la terra?

No haig de citar-ho tot en detall, però ¿qui t'ha concedit tot el que fa que l'home sigui superior a les bèsties?

¿No és aquell que ara et demana que en canvi de tot això l'estimis per damunt de tot? Si de Déu hem rebut tantes coses i n'esperem d'altres, ¿no li tornarem aquest amor? Déu no s'avergonyeix si l'anomenem «pare», ell, que és Déu i Senyor; nosaltres, ¿ens negarem als nostres germans?

No, germans i amics meus, no ens tornem mals administradors del que Déu ens ha donat, així no sentirem aquelles paraules: *Avergonyi-vos, els qui reteniu el que no us pertany; proposeu-vos d'imitar l'equitat de Déu, i no hi haurà pobres.*

No ens fatiguem amuntegant tresors i vetllant-los, mentre hi ha qui passa necessitat, no fos que en això Amós, el profeta de Déu, ens reprengui i ens amenaci durament de paraula: *Vosaltres que dieu: Quan haurà passat la festa de la lluna nova per poder vendre queviures! Quan haurà passat el dissabte per poder obrir els graners!*

Obrem segons la llei primera i suprema de Déu, que fa ploure sobre justos i injustos, fa sortir el sol igualment per a tots. Ha deixat lliures les fonts, els rius i els boscos per a tots els vivents de la terra, l'aire per als éssers alats i l'aigua per als de vida aquàtica. Ha fornit a tots generosament de mitjans de vida que no ha deixat a mercè de ningú, que no ha circumscrit a lleis, que no ha marcat amb límits; ha donat mitjans de vida a tots els éssers, amb esplendidesa i abundor. Així reparteix els seus béns sense fer discriminacions, de manera que dóna proporcionalment a cadascú el que necessita, i manifesta a tots les obres de la seva bondat.